

စိုးရိးစာပေ

၅၁၆

သခင်အဖြစ်မြင်ခွင့်ရချင်သည်

DESIGN THEIN SHWE KYI

အခန်း(၁)

"နာမည်လေးက ရွန်းရွန်းစို၊ အဖေက သဘောသား၊ အမေက ကုန်သည် ပွဲစား၊ ရေလျှံတဲ့ အသိုက်အဝန်းကနော်၊ မင်း ဖမ်းဥထားလိုက်ပါလား၊ ငွေတွင်းကို ဖင်ခုထိုင်ထားသလို နှပ်နေလို့ ရတယ်"

"ဘာလုပ်ရမှာ လဲ၊ ငါ့မှာ မမမိနာရှိနေတာပဲ"

"ဟာ မင်း မမမိနာက အခွံကြီးပါကွာ၊ တွေ့လိုက်တိုင်း ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် ဆုံးမစကားတွေပဲ လွှတ်နေတာ၊ သူတော်စင်ဘဝနဲ့ တောခိုချင်စိတ်ပေါက်သွားတယ်၊ တို့ အထာနဲ့ တော့ အလင်းတန်းပျောက်တယ် သားဦး၊ ချောင်တစ်ချောင်မှာ ကွေးနေတာကမှ အရသာရှိဦးမယ်"

"အာကာအောင်က အားမနာတမ်း ပြစ်တင်ရှုတ်ချပြီး သားဦးဘက်က လက်သီးတစ်ချက်လောက် ဝဲလိုက်လာမလား၊ ဂရုတစိုက်မျက်လုံးကို လျင်လျင်ထားရသေး၏။ မမမိနာနှင့် ပတ်သက်လျှင် ဒီကောင်က အကဲဆတ်ကာ သူငယ်ချင်းတောင် သည်းမခံတတ်ပါ။

ဒီနေ့တော့ ဘာတွေ အထာကြည်နေသလဲ မသိနိုင်ဘဲ ကိုယ့်ပခုံးကို လှမ်းပုတ်၍ တောင် ပြုံးနေသေးသည် ။

"ငါက မမဆီက အဲလိုအသံလေးတွေ ကြားရတာကို သာယာနေတာကွ၊ မမမိနာ ဆူဆူပူပူ မလုပ်တဲ့ နေ့ဆို တစ်ခုခုလိုနေပြီး မပြည့်စုံသလို ခံစားရတယ်"

"မင်းရဲ့ နားကို ရွှေချထားဖို့ ကောင်းတယ်၊ ငါတို့ ကတော့ နားပူမခံဘူး၊ ကျောပူပဲခံလိုက်တော့မယ်"

"အဲဒါ အချစ်နဲ့ ခံစားမှု မတူလို့ ပါကွာ၊ အချစ်က အရာရာကို အပြစ် မမြင်ဘူးကွ၊ မမမှာ ချမ်းသာကြွယ်ဝမှုတွေ မရှိပေမယ့် ရိုးသားသိမ့်မွေ့တဲ့ ဂုဏ်တစ်ခုနဲ့ အလှတရားတွေကို ပိုင်ဆိုင်တယ်"

"မိန်းမတစ်ယောက်ကို မှီခိုပြီးမှ တင့်တောင့်တင့်တယ် နေရတာ ပိုရက်ဖို့ ကောင်းပါတယ်၊ မင်းကို ပုတ်ခတ်တာတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ မိသားစုကို အဲလို ကပ်ပါးလုပ်ပြီး ရှာမကျွေးချင်တာ အခု ငါလည်သလို ပွဲစားလုပ်ကျွေးတယ်ဆိုတာ ရိုးရိုးသားသားပဲ မဟုတ်လား"

"မလိုမဲ့တစ်ပတ် သူများ မျက်ခုံးမွေးပေါ် စင်္ကြံလျှောက်ရတဲ့ အခါမျိုး ရှိတာလည်း ထည့်ပြော"

"အဲဒါက ဒီလောကရဲ့ အထာလေ၊ မနပ်ရင် ကိုယ်ခံလိုက်ရမှာ ပေါ့ဟာ မမ ရုံးဆင်းပြီ၊ ငါ လစ်ပြီ အာကာ"

သားဦးဆိုတဲ့ ကောင်က အဲသလို၊ မမကိုမြင်သည် နှင့် သူငယ်ချင်းကို စကားဆုံးအောင် မပြောတော့ဘဲ ထလာခဲ့သည် ။

ဖယ်ရီကားပေါ်က ဆင်းလာသော မမက အင်္ကျီအဖြူ၊ ထဘီအပြာ ရောင်လေးဖြင့် ထမင်းဘူးတွေ၊ ဖိုင်တွေထည့်ထားသော ဆွဲခြင်းလေးကို ဆွဲလျက် သူ့ကို ပြုံးပြသည် ။

"မမမိုနာ"

"ဒီနေ့ ပွဲမရှိဘူးလားသားဦး"

"အစောကြီး ပွဲပြတ်လို့ ပြန် လာပြီး မမကိုစောင့်နေတာပေါ့၊ ဒီနေ့ပွဲလှတယ်၊ မမ ဘာစားမလဲပြော"

"အမလေး ကိုယ်တော်ရယ် မနက်ရုံးတက်တိုင်း လက်ဖက်ရည် တိုက်နေတာ တော်ပြီပေါ့၊ မင်းအိမ်စရိတ်ပဲ လုံလုံလောက်လောက် ရှာပေးလိုက်ပါ၊ မမက မင်းဆီက ဘာအခွင့်အရေးမှ မလိုချင်ပါဘူး။"

"မမကလည်း မမကို အခွင့်အရေး ယူပါလို့ ပြောနေလို့ လား၊ သားအလုပ်ဖြစ်တဲ့ နေ့တိုင်း မမကို ကျွေးမွေးပြုစုချင်လို့ ပါ၊ မမက ဝန်ထမ်းလစာလေးနဲ့ အမေအိုကြီးကို ပြုစုစောင့်ရှောက်ပေးနေရတယ်၊ လှလည်း မဝတ်နိုင်ဘူး၊ ဝဝလည်း မစားနိုင်ဘူး။"

"ဟုတ်ပဲ၊ သူများကိုပဲပြောနေတယ်၊ သားဦးကရော ဘယ်လောက်တောင် အဆင်ပြေလို့ လဲ၊ မိသားစုကို တာဝန်ယူပြီး ဘွဲ့ရအောင်"တောင် ပညာမသင်နိုင်ခဲ့ဘူးမဟုတ်လား။"

"စာနာပြမနေနဲ့ ၊ ဘဝတူချင်းဆိုတာ နားလည်တယ်၊ သဒ္ဓါလို့ ကျွေးတဲ့ အချိန်လေးတော့ မငြင်းနဲ့ ဗျာ၊ လာ ကြေးအိုးသွားသောက်မယ်၊ အပြန်ကျ ဒေါ်ဒေါ်ဖို့ လည်း ဝယ်ပေးလိုက်မယ်။"

သားဦးက ဆွဲခြင်းကိုယူကာ မိနာလက်ကိုလည်း တင်းတင်းဆွဲ၍ ကြေးအိုးဆိုင်ရောက်အောင် သွက်သွက်လျှောက်၏။

ဇွတ်တရွတ် ကောင်ဆိုးလေးက တစ်ခါတစ်ရံ ပြောဆိုလို့ မနိုင်ပါ။ ဘယ်နေရာသွားသွား သူမလက်ကို ဆုပ်ကိုင်ပြီး မဏ္ဍပ်တိုင်တက်ပြချင်သည့် အကျင့်ကလည်း မပျောက်။

ဆိုင်ကိုရောက်တော့ ထုံးစံအတိုင်း သူ့အတွက်က အသားနှင့် မြေအိုးမြီးရှေ့မှာ ပြီး သူမအတွက်တော့ ကြေးအိုးမှာ ပေးသည် ။ ပြီးလျှင် သူမ ကြေးအိုးပန်းကန်ထဲက အသားဖတ်တွေ ငုံးဥတွေမှန်သမျှ သူယူစားမှာ ပဲ ဖြစ်၏။

"မမမိနာ"

"ဟင်"

"အလှတွေသိပ်မပြင်နဲ့"

"ဟယ်တော် ကျုပ်က ဘယ်မှာ အလှတွေပြင်လို့လဲ"

"မမ မျက်နှာက ဖွေးနေတာပဲ၊ နှုတ်ခမ်းနီလည်း ဆိုးထားသေးတယ်"

"ဪ ဒါက ရုံးဆင်းခါနီး ပတ်(ဖ်)လေးဘာလေး ရိုက်ရသေးတာပေါ့ ကိုယ်တော်ရဲ့ ၊ တစ်နေကုန် ချွေးတွေပြန် အဆီတွေပြန်နဲ့ မြင်မကောင်းရှုမကောင်းလို့ပါ"

"မညာပါနဲ့ မမက လှပြီးသား၊ ဘာမှ ပြင်စရာမလိုအောင်ကို နဂိုရှိရင်းစွဲအလှက စွဲဆောင်မှုရှိပြီးသား"

"အင်း ဘဝင်မြင့်ချင်စရာပဲ ပြောပါဦး"

"အဲဒါကို မမက ရုံးစာရေးတွေ၊ အပြင်ကကောင်တွေ ငမ်းကြောထအောင် ပဲများ နေတာ"

"ဟဲ့"

တခြားစားပွဲဝိုင်းတွေမှာ ဧည့်သည် အချို့လည်း ရှိနေတာမို့ ပြောရဲဆိုရဲရှိလွန်းသော သားဦးကို အလန့်တကြားပင် ဟန့်တားရ၏။ ဒီကောင်လေးက မမြင်ရတာတောင် မဟုတ်မဟပ်စွပ်စွဲသဝန်တိုတတ်တာလည်း လွန်ရော။

"မင်းပါးစပ် စည်းကမ်းမရှိ ပြောထွက်တယ်နော်၊ ငါကအဲလို နန့်ကြောဆွဲပြီး သိက္ခာမရှိတဲ့ မိန်းမလား"

"မမကို သားက အဲလိုပြောလို့ လား၊ မမလှတာကို သူများ
တွေဝိုင်းကြည့်မှာ ကို မကြိုက်တာ၊ မမကိုချစ်လို့ သဝန်တိုတာပေါ့ဗျ၊ ဒါ
လေးတောင်မသိဘူးလား"

"ငါကပဲ မှားပါတယ်လို့ တောင်းပန်ရဦးမှာ လား၊ သားဦးနော်
မျက်နှာသာပေးတယ်ဆိုပြီး မရောင့်တက်နဲ့ ၊ မင်းထက်ငါ အသက်ကြီး
တယ်မလေးမစား ပြောတတ်တာ မကြိုက်ဘူး"

"ဝေးတယ် မမရာ၊ သားက မမကို အဲလိုတွေ ပြန်ပြောစေချင်တာ မ
ဟုတ်ဘူး ၊ မမရဲ့ အလှက မင်းတစ်ယောက်တည်းအတွက်ပါ၊ ဘာညာ
အဲလိုတွေ ချွဲစမ်းပါ၊ ယောက်ျားတွေက မိန်းကလေးတွေရဲ့ အဲလိုစကား
တစ်ခွန်း ရင်ကိုထိအောင် ပစ်သွင်းရုံနဲ့ တစ်သက်လုံး လူပျိုဘဝကို နစ်မွ
န်းခံလိုက်ကြတာ မမရဲ့ "

"တော်တော် မင်းပေါက်ကရတွေ ပြောနေရင် ငါ ထပြန်မှာ နော်၊ ငါ
ကယောက်ျားတွေကို အဲလို ပလီပလာတွေနဲ့ မသိမ်းသွင်းတတ်လို့
အပျိုကြီးဖြစ်နေတာ၊ မင်း ငါ့ကို နားရှက်စရာတွေ လာမပြောနဲ့ "

ကြည့် မမပြောပုံက ဘယ်လောက် အထာမညက်လိုက်သလဲ၊ တွေ့
လိုက်တိုင်း ရန်ခုန်ချိန်မရအောင် ဘုနဲ့ ဘောက်။

တစ်ခါတလေ သူ့အကြိုက်လိုက်ပေးပြီး ဒီလိုလေးပြောပေးတော့
ဘာဖြစ်မှာ မို့လို့ လဲ၊ ဘဝတွေက ကြမ်းတော့ စကားလုံးတွေလည်း မနူး
ညံ့ပေ။

ဒါပေမဲ့ ဒီအနေအထားလေးကိုပင် သာယာရင်းဖြင့် အချိန်ကြာကြာ
စိတ်ဆိုး စိတ်ကောက်တယ်ဆိုတာလည်း မရှိကြ။

"ရော့ စားလေ၊ ငုံးဥတွေ မမက မကြိုက်ဘူး"

"စားမှာ ပေါ့၊ မပူနဲ့ ဒီမှာ မကုန်သေးလို့ "

အနည်းငယ် စိတ်ကောက်ချင်ဟန်ကြောင့် လေသံမာဆတ်ဆတ်ဖြစ်
နေသည် ဆိုတာ မိုနာ သဘောပေါက်သည်။ သူမကိုယ်တိုင်က ကိုယ့်ထက်
ငယ်သော သားဦးအပေါ် ကယုကယင် မလုပ်တတ်တာ
အရှက်အကြောက်ကြီးသည့် အားနည်းချက်ကြောင့် လား။

ဘဝပေးအခြေအနေအရ ရင့်ကျက်တည်ငြိမ်စွာ
ထိန်းသိမ်းနေခဲ့တာကြောင့် လား။ ထိုမေးခွန်းတွေဖြင့် သားဦးအပေါ် အ
လုံးစုံ ဖြည့်ဆည်းမပေးနိုင်တာတော့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သိသည်။

ဒါပေမဲ့လည်း ဒီနေ့အချိန်ထိ အချစ်တစ်ခုတည်းနှင့်
ရပ်တည်နေနိုင်ခြင်းဟာလည်း ကံတူအကျိုးပေးကြောင့် ပေါ့။

အိမ်ပြန်လမ်းမှာ ထုံးစံအတိုင်း သူမလက်ကလေးကို သားဦးက ပိုင်ပိုင်
နိုင်နိုင် ဆုပ်ကိုင်လို့ ...။

***

အခန်း(၂)

"ဟော သမီး လက်ထဲမှာ ပါဆယ်ထုပ်နဲ့ သားဦးဝယ်ပေးလိုက်ပြန်ပြီ ထင်တယ်"

"ဟုတ်တယ် အမေ၊ အမေကြိုက်တဲ့ ကြေးအိုးဝယ်ပေးလိုက်တာ၊ သမီး ပြင်ပေးမယ်နော်၊ ပူတုန်းလေး တစ်ခါတည်းစားလိုက်"

"အေး အေး စားတာပေါ့၊ သမီးရော စားခဲ့ပြီလား"

"ဟုတ်ကဲ့ အမေ"

အိမ်ရှေ့စားပွဲဝိုင်းလေးမှာ ပင် အမေအတွက် ပန်းကန်လုံးထဲမှာ ကြေးအိုးတွေထည့်ပြီး ဇွန်းတပ်ပေးလိုက်သည်။ ။ အမေက အသက်ကြီးလာတော့ စွပ်ပြုတ်တို့ အရည်တို့ ဆိုလျှင် အလွန်ကြိုက်သည်။ ။ အသား၊ ငါးဆိုလည်း ငယ်ငယ်က မစားခဲ့တာတောင် မြိုးမြိုးမြက်မြက်လေး မက်တတ်လာ၏။

"အမေ ကောင်းလားဟင်"

"ကောင်းပါ့ကွယ်၊ ဒီလို အာဟာရဖြည့်ဆည်းပေးတဲ့ အတွက် သားဦး ကျန်းမာပါစေ၊ ချမ်းသာပါစေ၊ အလုပ်အကိုင် အဆင်ပြေလို့ ကြီးပွားတိုးတက်ပါစေတော်"

အမေက ဤသို့ ဆုတောင်းမေတ္တာပို့ရင်း မြိန်ရေယှက်ရေစား၏။ အ

မေ့အတွက် သောက်ရေအိုးက ရေတစ်ခွက်နှင့် လက်သုတ်ဝတ်လေး စား
ပွဲပေါ်တင်ပေးကာ

"အမေ သားဦးကို သမက်တစ်ယောက်အဖြစ် သဘောကျလက်ခံပေး
နိုင်လားဟင်"

"အမှန်အတိုင်း ပြောရရင် နှုတ်ခမ်းပွဲချင်းမီးမှုတ်ရမယ့် အဖြစ်မျိုး
သမက်တစ်ယောက်အဖြစ်တော့ အမေ မကြည်ဖြူချင်ဘူး သမီး"

"ရှင်"

"သူက သားကြီး၊ အစ်ကိုကြီး၊ မိသားစုအတွက် ပင်ပင်ပန်းပန်းရုန်း
ကန်နေရတာ၊ သူ့အိမ်သူမိသားစုအတွက်တောင် သူ ပိုလျှံအောင် လုပ်နိုင်
ဖို့ မလွယ်ဘူး သမီး၊ ဒါကို သမီး အသိဆုံးပါ။ အိမ်ထောင်ကျရင်ရော
သူ ခွဲထွက်လာလို့ ရမယ်ထင်လား၊ ရခဲ့ရင်တောင် သူ့မိသားစုကို မထောက်ပံ့ဘဲ
နေလို့ ဖြစ်မလား"

နားလည်သိရှိပြီးသားကိစ္စတစ်ခုလို သူမ အမေ့စကားကို အသာခေါင်း
ညိတ်၍ ထောက်ခံမိ၏။ အမေက ကြေးအိုးကို တစ်ဇွန်းလောက်ခပ်
သောက်ပြီးမှ ဇွန်းကိုပြန်ချကာ

"အမေ သားဦးကို မမုန်းပါဘူး၊ စိတ်ရင်းစေတနာကောင်းပြီး အလို
က်သိလို့ လည်း သားအရင်းလေးတစ်ယောက်လို ချစ်တယ်၊ ဒါပေမဲ့ အ
မေတို့ သားအမိ မှီခိုအားကိုးလို့ ရမယ့်သူ မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ အမေတို့ က ဝန်
ထမ်းမိသားစုပါ၊ ရရစားစား ဝါးဝါးမျိုမျိုဆိုပေမယ့် အမေ လောဘတက်
နေတာလည်း မဟုတ်ပါဘူး"

"သမီး နားလည်ပါတယ် အမေ"

"နားလည်တယ်ဆိုရင် ဒီထက် သံယောဇဉ်တွေ ရစ်ပတ်ချည်နှောင်ဖို့

မကြိုးစားသင့်ဘူးထင်တယ်"

"သူက လက်ထပ်ဖို့ မလောသေးပါဘူး အမေ၊ သူ့ညီမလေးနဲ့ ညီလေး ပညာတွေစုံပြီး အလုပ်အကိုင်တွေရမှ ပါ"

"ဒီကြားထဲမှာ ဖြစ်ပျက်ပြောင်းလဲမှုတွေ ရှိလာရင်ရော"

"ဘာကိုပြောတာလဲ အမေ"

"ရုန်းကန်ရင်းနဲ့ နစ်မွန်းသွားတတ်တာတွေလည်း ရှိတတ်လို့ အကြောင်းတရားတွေကလည်း ဒီအတိုင်း တစ်သမတ်တည်း မဟုတ်ဘဲ ပြောင်းလဲသွားတဲ့ အခြေအနေတွေလည်း ရှိနိုင်တာပဲ"

"သူရော သမီးရော ငွေကြေးမပြည့်စုံကြပေမယ့် တစ်ယောက်အပေါ် သစ္စာရှိကြပါတယ် အမေ"

"အေးလေ ဒါက အပြောင်းအလဲဆိုတာကို မကြုံသေးလို့ သစ္စာဆိုတဲ့ စကားကို ပြောနေကြတာပေါ့၊ အမေကတော့ ဒီအတိုင်း လက်မထပ်သေးဘဲ ချစ်နေကြမယ်ဆိုလည်း ကျေနပ်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ဘဝက အချိန်အကန့်အသတ်ရှိတယ် သမီး"

အမေက အတွေးများ သူပီပီ ကြုံမမြင်ရသော အရာတွေထိချင့်ချိန်တွက်ဆနေ၏။ သူမကလည်း အမေ့အမွေကို ရထားသူလို တွက်ချက်စဉ်းစားလွန်းခဲ့တာကြောင့် လက်ထပ်ဖြစ်ဖို့ မလွယ်ကူသေးပေ။

ဒါပေမဲ့ သားဦးကို အလေးအနက် မချစ်လို့ လားဆိုတော့လည်း မဟုတ်၊ ဒီထက် ဆင်းရဲပင်ပန်းသောဘဝမှာ အတူရင်ဆိုင်ကြရင်းဖြင့် အချစ်တွေ ကုန်ဆုံးရပ်တန့်သွားမှာ စိုးရိမ်လို့ ပင်။

အမေက ဒါကို သဘောပေါက်ကာ ကြေးအိုးပန်းကန်လေးကို တစ်ဖ

ကံတိုးရွှေ့ကာ မသိမသာ ပြုံးပြီး

"အမေ့သမီးက ပညာတတ်ပဲ၊ အိမ်ထောင်တစ်ခုကို နှလုံးသားနဲ့ မရွေးချယ်ဘဲ ဦးနှောက်နဲ့ ဆုံးဖြတ်မယ်ဆိုတာ အမေ သိပါတယ်"

"အချိန်အကန့်အသတ်ဆိုတာ ဘာကိုပြောတာလဲ အမေ"

"သမီး အသက်အရွယ်၊ အခု အသက်နှစ်ဆယ့်ငါး၊ နောက်ငါးနှစ်ဆိုရင် အိမ်ထောင်ဘက်ကို နှလုံးသားနဲ့ ရော ဦးနှောက်နဲ့ ရော ကိုယ်က ရွေးချယ်ခွင့် အခွင့်အရေးမရှိတော့ဘူး သမီး၊ အဲဒီအချိန်ကျရင် သားဦးက ရော ပွဲစားပီပီ အရုံးအမြတ်ဈေးတွက်တွက်မလာနိုင်ဘူးလို့ ပြောနိုင်မလား"

"သမီးကို သူချစ်ပါတယ်"

"သမီးကလည်း သူ့ကိုချစ်တာပဲဆိုတာ အမေ သိတယ်၊ သားဦးက သမီးထက် သုံးနှစ်လောက်ငယ်တယ်၊ ပညာလည်း နည်းတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ဟော့ရမ်းမိုက်ကန်းနေတဲ့ သူ မဟုတ်ဘူး ဆိုရင်တောင် သမီးတို့ လက်ထပ်ကြတော့လို့ အမေ တိုက်တွန်းမိမှာ ပါ၊ ပစ္စည်းဥစ္စာခန မပြည့်စုံပေမယ့် အလုပ်ကို ကြိုးစားမှုရှိတဲ့ လူတော်တစ်ယောက်လို့ ပြောလို့ ရပါတယ်"

အမေ့ရဲ့ စိတ်က ဘာဖြစ်ချင်နေသည် ဆိုတာ ခန့်မှန်းလို့ မရပေ။ သားဦးနဲ့ သဘောတူနေတာလား၊ မတူဘူးလား။ အချိန်နောက်ကျမှ လက်ထပ်မှာ စိုးရိမ်နေတာလား၊ အခုဖြတ်တောက်စေချင်နေတာလား။

ဒါပေမဲ့ သားဦးကို မေတ္တာမပျက်တာတော့ သူမသိနေသည် ။ အမေက စားလက်စကိုရပ်ပြီး ဘုရားစင်ရှေ့ကိုသွား၏။ သူမက အလိုက်တသိပင် ဘုရားဆီမီးထွန်း၊ သောက်တော်ရေလဲပေးလိုက်၏။

အမေ ဘုရားရှိခိုးနေချိန်မှာ သူမ အိုးခွက်ပန်းကန်ဆေး၊ ချိုင့်ဆေး၊ အိမ်သန့်ရှင်းရေး အကုန်အမြန်ပြီးအောင် လုပ်ပစ်လိုက်၏။

သွေးတိုးအတက်အကျမြန်၍ ဗိုက်အောင့်ရောဂါရှိသော အမေကို သူမဘာအလုပ်မှ မလုပ်ခိုင်းဖြစ်ပါ။ အိမ်ဝေယျာဝစ္စ ချက်ပြုတ်ဈေးသွားတာကအစ ရုံးမသွားခင်အမြန်ပြီးစီးအောင် လုပ်သည် ။ ပြီးမှ အမေအတွက် နူးခပ်ပြင်ဆင် ဖွတ်လျှော်ကာ ရုံးသွားဖို့ ပြင်ဆင်ရ၏။

ဒါဟာ နိစ္စဓူဝအလုပ်။

သားဦးနှင့် လက်ထပ်လိုက်လျှင် တာဝန်တွေပိုလာနိုင်သလား။ ဒီအတိုင်း ပျော်နေရတာလေးနှင့် ပင် ကျေနပ်ရောင့်ရဲနေလိုက်ရင်ရော။

ဟူး တွေးလိုက်တိုင်း ရင်မောရတာ ဒီကိစ္စက ...။

***

အခန်း(၃)

"သားနှယ်ကွယ် အမေက အာကာကိုမြင်ပြီး သား ပြန်ရောက်မလာ သေးလို့ ရင်မောနေတာ၊ ဘယ်တွေဝင်နေလို့ ဒီလောက်ကြာနေတာလဲ သား"

သိရဲ့ သားနဲ့ ဟု မထေ့ငေါ့ချင်တော့ဘဲ အိမ်ပေါက်ဝမှာ ပိတ်ရပ်ပြော နေသော အမေ့ကို ရှောင်ကွင်း၍ ဘုရားစင်ရှေ့က သင်ဖြူးဖျာပေါ် ပစ် လှဲချလိုက်သည်။ ။ အမေက သူ့အနားဝင်ထိုင်ကာ

"မိနာ ရုံးဆင်းတာ သွားကြိုနေတာလား သား"

"အထူးအဆန်းလုပ်ပြီး ဘာလို့ မေးနေတာလဲ မေမေရာ၊ အလုပ်နောက်ကျတာမျိုး မဟုတ်ရင် မမမိနာကို ဝင်ကြိုနေတာပဲပေါ့၊ သားမှာ ဒီတစ်ခုလေး စိတ်အပန်းဖြေစရာ ရှိပါတယ်"

"ဪ မေမေက အပြစ်ပြောနေလို့ လား သားရယ်၊ အချိန်နဲ့ ပြန်မရောက်လို့ စိတ်ပူမိတာပါ"

"ညီလေး ကျူရှင်လခ အချိန်နဲ့ ပေးရမှာ မို့မဟုတ်လား၊ ဒီနေ့ ရအောင်ရှာခဲ့မယ်လို့ သား ကတိပေးသွားတာပဲ"

"သား မင်းပြောပုံကြီးက မေမေက လူကိုစိတ်ပူတာမဟုတ်ဘဲ ငွေကို မျှော်နေသလိုကြီးပဲ၊ အေး ဟုတ်ပါတယ် မင်းလုပ်စာ မျှော်စားနေရတော့ မအေက မေတ္တာနဲ့ မေးတာတောင် ဂရုစိုက်ရမှန်း တန်ဖိုးထားရမှန်း ဘ

ယ်သိပါတော့မလဲ"

"မေမေက သားကို ငရဲပေးနေပြီ၊ သား ပြောချင်တာကို သဘောထား ကွဲလွဲအောင် သဘောထားတွေ မပြောင်းပစ်ပါနဲ့ မေမေရယ်၊ ဘာမဟုတ်တာလေးနဲ့ အခြေအတင်ဖြစ်ပြီး မေမေ ထမင်းမစားဘာမစားစိတ်မကောင်းဖြစ်တော့မယ် မဟုတ်လား၊ ကဲပါ မေမေရယ် သား ထမင်းဆာလာတယ် ထမင်းခူးကျွေးနော်"

"ခူးခပ်ကျွေးရမှာ ပေါ့တော်၊ ကျုပ်တို့ က တော်သဒ္ဓါကြည်ဖြူရှိမှ "

"မေမေ"

လူးလဲထကာ မေမေခါးကို လှမ်းဖက်၍ ထေ့ငေါ့ရွံ့စောင်းခြင်းတွေ ရပ်တန့်အောင် လုပ်လိုက်ရ၏။ တစ်ခါတစ်ရံ မေမေက မိန်းမပီသလွန်စွာ အထေ့အငေါ့ အရွံ့အစောင်းလေးများ ဖြင့် စိတ်ကောက်တတ်၏။ ဒီလို ဖက်တွယ်ကာ မချော့မချင်း တဗျစ်ဗျစ်တောက်တောက် ဆောင့်အောင့်နေတာ ရပ်လိမ့်မည် မဟုတ်။

"ဖယ်စမ်းပါ မအေ ဘာပြောပြော အကောင်းထင်တာ မဟုတ်ဘဲနဲ့ "

လက်ကိုပုတ်ချကာပြောတော့ မရမက ပြန်ဖက်ကာ ထမင်းစားခန်း ဘက်ထိ ခေါ်လာခဲ့ရသည် ။

"မဟုတ်ပါဘူး မေမေရာ၊ သားက မေမေ့ကို ဘာတွေများ ပြောမိလို့လဲ၊ သားက လုပ်ငန်းခွင်ထဲမှာ အာကာတစ်ယောက်ကိုပဲ အပေါင်းအသင်းလုပ်ပြီး ရပ်ကွက်ထဲမှာ တော့ မမနဲ့ ပဲ တွဲတာမဟုတ်လား"

"မေမေ သိပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ချစ်သူဘဝမှာ ဟိုတွေ့ဒီတွေ့ စည်းတွေ ကျော်ပြီး မယူမဖြစ် အခြေအနေမျိုးရောက်လို့ ပေါ့ပေါ့တန်တန်ဖြစ်သွားမှာ တော့ မေမေ စိုးရိမ်တယ်"

"အဲဒီအတွက်တော့ မစိုးရိမ်ပါနဲ့ မေမေ၊ မမက ကိုယ်ကျင့်တရား ထိန်းသိမ်းတတ်တဲ့ ပညာတတ်တစ်ယောက်ပါ။ သားကလည်း ကိုယ်လက်မထပ်နိုင်သေးဘဲနဲ့ စည်းကျော်လောက်အောင် အောက်တန်းမကျပါဘူး မေမေ"

"အေး မိဘဆိုတာကတော့ ဘာဖြစ်ဖြစ် စိုးရိမ်တတ်တာချည်းပဲ"

"မေမေက မမမိုနာနဲ့ သားကို သဘောမတူဘူးလား"

မေမေပြင်ပေးသော ထမင်းဝိုင်းမှာ ထိုင်လျက်၊ သူမေးတော့ မေမေက လက်သုတ်ဝတ်လေး စားပွဲပေါ်တင်လျက် သူ့အနားဝင်ထိုင်ကာ

"မေမေ သဘောမတူလို့ ဒီစကားပြောနေတာ မဟုတ်ပါဘူး၊ မိုနာက ပြည့်စုံမှုမရှိတာကလွဲရင် မိဘတိုင်း လက်ခံနိုင်တဲ့ အရည်အချင်းရှိပါတယ်၊ ပညာတတ်တယ်၊ ရုပ်ရည်အဆင့်အတန်း ရှိတယ်၊ မိန်းမပီပီသသ သိမ်မွေ့တယ်၊ ဒါပေမဲ့"

မေမေဒါပေမဲ့ကြောင့် ထမင်းလုတ်က လည်နင်လျက် ဘာပြောမလဲနားစွင့်မိ၏။ အေးချမ်းတည်ငြိမ်လှသော မေမေမျက်ဝန်းများက အလေးအနက်။

"မေမေတို့ က သားကို မှီခိုအားထားနေရတာ အဓိကကျတယ်သား၊ မိုနာက အခုချိန်မှာ သူ့ရဲ့ ဝန်ထမ်းလစာလေးနဲ့ မအေကို သင့်တင့်မျှတအောင် ကျွေးမွေးစောင့်ရှောက်နိုင်သေးတယ်ဆိုပေမယ့် သားနဲ့ အိမ်ထောင်ကျတဲ့ အခါ သူတို့ လည်း သားကိုမှီခိုအားကိုးချင်ရှာမှာ ပဲ"

"ဟုတ်ပါတယ် မိန်းမသားတွေ အိမ်ထောင်ပြုတာ အားကိုးရှာချင်လို့ပဲ၊ သားကလည်း ဒီဘက်မှာ ဝန်ပိနေတယ်၊ ဟို သားဆိုလိုတာက ဒီတာဝန်တွေ မထမ်းချင်တာမဟုတ်ပါဘူးနော်၊ သားက သားအကြီးဆုံး၊ အစ်

ကိုအကြီးဆုံးဖြစ်လို့ ဒီတာဝန်တွေကို ကျေကျေနပ်နပ် ယူနေတာပါ။
အိုကြီးအိုမနဲ့ ပင်ပင်ပန်းပန်း ဆိုက်ကားနင်းပြီး
ရုန်းကန်ရှာဖွေကျွေးသွားတဲ့ ဖေဖေနေရာကို သားရတာ ဂုဏ်ယူပါတယ်
"

"အေးလေ သားအဖေက မိသားစုအပေါ် သူ့တာဝန်ကျေခဲ့ပါတယ်၊
သူဆုံးတဲ့ အချိန်မှာ သားက ဒီတာဝန်ကို ဆက်ယူတော့ သားကိုလည်း
မေမေ ကျေးဇူးတင်တယ်၊ သား ဒီလိုမျိုး ကြိုးစားပေးလို့ လည်း ညီလေး
နဲ့ ညီမလေး ပညာကောင်းကောင်း သင်နိုင်တာ"

"အဲဒါကို ညီလေးနဲ့ ညီမလေး နားလည်ရင် ကောင်းမှာပဲ မေမေ"

သားဦးပြောမှ သားလတ်အိမ်ပြန်မရောက်သေးတာကို သတိရသည်
။ အငယ်မ အခန်းထဲကလည်း စာကျက်သံ တိတ်ဆိတ်နေ၏။

"သူတို့ ကို မေမေ နားလည်အောင် ပြောထားပါတယ်၊ သားကလည်း
အစ်ကိုကြီးတစ်ယောက်အနေနဲ့ ဆုံးမသွန်သင်လို့ ရပါတယ်"

"သားပြောတာကို သူတို့ လက်ခံသလား မေမေ၊ အလတ်ကောင်က
အသက်သိပ်မကွာတော့ မေမေ့လိုပဲ စကားနာထိုးချင်တယ်၊ ကိုကိုလုပ်
စာစားပြီး ပညာသင်နေလို့ နေရာတကာ ဆရာလုပ်တာလားတဲ့ ၊ ရှစ်တ
န်းကိုနှစ်ခါဖြေတယ်၊ ဆယ်တန်းကို နှစ်ခါဖြေတယ်၊ အခု အဝေးသင်တ
က်ပြီး ဘွဲ့ယူပါဆိုတော့လည်း မဟုတ်ဘူး ၊ ဒေးတက်ပြီး စာမေးပွဲနီးတာ
လည်း အိမ်မကပ်ဘူး၊ အိမ်မှာ စာကျက်မရလို့ ဆိုပြီး ကျူရှင်က တက်
သေးတယ်၊ တကယ်ဆို သင်တန်းတွေတက်ပြီး အလုပ်တစ်ခုခုရအောင်
လျှောက်တာကမှ တော်သေးတယ်"

"မေမေလည်း အဲလိုဖြစ်စေချင်တာပါ။ သူက ဘွဲ့ရပြီးမှ သင်တန်းတ
က်၊ ပြီးရင် ဘွဲ့လက်မှတ်သင်တန်းအောင်လက်မှတ်တွေနဲ့ အလုပ်လျှော

က်တော့ နေရာကောင်းကောင်း ရတာပေါ့တဲ့ ၊ မေမေကတော့ သူပြော
တာတွေ သိပ်နားမလည်ပါဘူး။"

"သားကလည်း ကိုယ်က ရှာဖွေတာဝန်ယူနေတဲ့ သူမို့ အနိုင်ကျင့်နေ
သလို ဖြစ်မှာ စိုးလို့ မပြောတာ မေမေ၊ သူတို့ ဘက်က သိတတ်ရင် ဒီထက်
ပိုပင်ပန်းလည်း သား မည်ည်းညူပါဘူး။"

အငယ်မ ခြေလှမ်းမမှန်တော့တာသိလျှင် သားဦး ဒီထက်တောင် စိတ်
ဓာတ်ကျသွားမလားမသိ။ သူ့ကွယ်ရာမှာ သိုသိုသိပ်သိပ် ပြောဆိုဆုံးမ
နေရတာ ကိုယ့်မှာ လည်း ပင်ပန်းလှသည်။

"သားရယ် သူတို့ တွေ မရင့်ကျက်ကြသေးလို့ ပါ၊ သား အသက်အရွယ်
ရောက်လာရင် သူတို့ လေးတွေလည်း နားလည်လာမှာ ပေါ့။"

"အသိတရားက အသက်အရွယ်နဲ့ ဆိုင်သလား မေမေ၊ ဒါဆို
လူကြီးဖြစ်လာမှ အမှားမလုပ်ကြတာပေါ့၊ အခုခေတ် မှားနေကြတဲ့
လူကြီးတွေကို ကလေးစိတ်မို့ဆိုပြီး ခွင့်လွှတ်ပေးရမှာ လား။ မရင့်ကျက်
ရတဲ့ အကြောင်းအရင်းက မသိတတ်တာနဲ့ ဆိုင်တယ် မေမေ"

ထမင်းကို ဆက်မစားတော့ဘဲ သူပြောတော့ လက်ဆေးရေလုံလေး
ရှေ့တိုးပေး၍ မေမေ သက်ပြင်းချ၏။ သူကျောင်းထွက်ပြီး အလုပ်လုပ်ခဲ့
ရစဉ်က ညီလေး အသက်အရွယ်တောင် မရှိသေးတာ မေမေသိ ပေလိမ့်
မည်။ ရှစ်တန်းအောင်တာတောင် ကျောင်းဆက်မတက်ရဘဲ ဖေဖေတာ
ဝန်ကို ပခုံးလွှဲပြောင်းတာဝန်ယူခဲ့ရတာ။

"မေမေ သိပါတယ် သားကြီးရယ်၊ သားသာ အဲဒီအချိန်က တာဝန်ယူ
ဖို့ အသိတရားမရှိခဲ့ရင် မေမေတို့ ဒီလိုတောင် ရပ်တည်လို့ ရမှာ မဟုတ်
ပါဘူး၊ မေမေက ဘာမှ မလုပ်တတ် မကိုင်တတ်၊ အငယ်တွေကလည်း
အရွယ်မရောက်သေး။ တချို့ကလေးတွေလိုသာဆိုရင် သားကြီးလည်း

ကိုယ်လွတ်ရန် ပျက်စီးဖို့ အလွယ်လေးပဲ"

"အဲဒီတာဝန်ကြီး ပိနေတယ်ဆိုပြီး သား ဘယ်တုန်းကမှ အပေါ်စီးက နေ မမောက်မာခဲ့ပါဘူး မေမေ၊ ချစ်သူရှိနေပေမယ့်လည်း လွတ်ရာလွတ်ကြောင်း ရှာထွက်ဖို့ စိတ်မကူးခဲ့ပါဘူး၊ သားက မိသားစုမောင်နှမတွေ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် စည်းစည်းလုံးလုံးပဲ နေချင်တာ၊ အစ်ကိုကြီး မောလာတာပဲဆိုပြီး အိမ်ဝကနေ ရေတစ်ခွက်လောက် စီးတိုက်ရင်ပဲ တစ်နေ့ကုန်ပင်ပန်းသမျှ အမောပြေနေပါပြီ"

ဒါလည်း ဟုတ်ရှာမှာ ပဲဟု ရင်မှာ စာနာနားလည်ရ၏။ အငယ်နှစ်ယောက်က တာဝန်ဝတ္တရားရှိလို့ လုပ်ပေးနေတာ ကျေးဇူးတင်စရာမလိုဘူးဟု တွေးထားပုံရသည်။ မိုးလင်းမိုးချုပ် စားစရာရှိတာစား၊ တောင်းစရာရှိတာတောင်း ကျောင်းတက်စရာရှိတာ ကျောင်းသွားတက်ဖြင့် အမေ့အပေါ်ရော၊ အစ်ကိုအပေါ်ရော နွေးထွေးမှုမရှိကြပါ။ သူတို့ မှာ ဘာဝတ္တရားမှ မရှိသလို အနေစိမ်းလွန်းကြသည်။ ဒါကြောင့် လည်း သားဦးနဲ့ မိမိက တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် ဖေးမနားလည်ရင်းဖြင့် အနေရင်းနှီးကြတာ။

တစ်ခါတစ်ရံ ဘက်တိုက်၊ စိတ်ဆိုးစိတ်ကောက် ချော့မော့စနောက်၊ တစ်ခါတလေတော့လည်း ဒီလိုမျိုး စိတ်သက်သာအောင် ရင်ဖွင့်ကြပေါ့။

"သားကြီး အိပ်တော့မလား၊ မေမေ ခြင်ထောင် ထောင်လိုက်မယ်လေ"

"မအိပ်ချင်ဘူး မေမေ။ မမတို့ ဘက် ခဏလျှောက်လိုက်ဦးမယ်၊ ညီလတ်လည်း ပြန်မလာသေးဘူး မဟုတ်လား"

"အေးမလာသေးဘူး သား၊ သွားချင်သွားလေ၊ သိပ်ညဉ့်မနက်စေနဲ့နော်၊ ကိုယ့်ချစ်သူအိမ်သွားတာဆိုပေမယ့် ဟိုကမိန်းမသားတွေချည်းပဲ"

မသင့်တော်ဘူး သားရဲ့ "

"ဟုတ်ကဲ့ပါ မေမေ၊ မမနဲ့ ခဏတစ်ဖြုတ် စကားပြောပြီး ပြန်လာမှာ ပါ"

ခုနကပဲ အတူတူစကားပြောပြီး ပြန်လာတာ မဟုတ်ဘူး လားလို့ မထေ့ငေါ့ချင်တော့။ အငယ်တွေကြောင့် စိတ်ပင်ပန်းရတာ ဖြေဖျောက်ချင်သည့် ဆန္ဒတို့ ကို မတားဆီးချင်တော့ပေ။ အလတ်ကောင် ပြန်လာတာ နှင့် ဆုံလျှင် အခြေအတင် ပြဿနာတက်နိုင်သေးတာမို့ ဒီအတိုင်းလေးပဲ...။

***